

سرو سامان دادن موقوفه حاج حسین ملک

محله هنرستان رافروخته و خرج بالا رفتن دیوارهای بنای اولیه مسجد کرده است. یکی از معتمدان محله به نام علی تفقدی عابدینی روایت می‌کند: برای ساخت بنای مسجد قبلی، همه هم محله‌ای‌ها و کسبه، یدی و مالی کمک کردند. زن‌ها طلاهایشان را دادند و مردها بعد از کار روزانه خودشان لباس عوض می‌کردند و می‌آمدند کارگری. کسی برای خانه خدا حساب و کتاب شخصی نداشت. هر کسی هر کاری از دستش برمی‌آمد، دریغ نمی‌کرد. همین حس تعلق بود که مسجد را شلوغ می‌کرد؛ آن قدر که در نماز جماعت‌های دهه ۶۰ مسجد هر کس دیر می‌رسید، جایی برای ایستادن پیدا نمی‌کرد و مجبور بود بیرون از مسجد به نماز بایستد.

آغاز قصه مسجد فاطمه الزهرا (س) به سال‌ها پیش برمی‌گردد. در اواسط دهه ۵۰، قطعه زمینی حدود هزار و چهارصد متر مربع از موقوفات واقف بزرگ، مرحوم حاج حسین ملک، در طرح جامع شهری برای کاربری فرهنگی در نظر گرفته شده بود. زمینی در حاشیه بولوار وکیل آباد، که امروز روی بولوار دانش آموزش است. این زمین تا سال ۱۳۵۹ رها شده بود تا اینکه که یکی از اهالی این محدوده به نام حاج آقا ربیحانی آستین همت را بالا می‌زند و دوندگی‌های کند تا بالاخره موفق می‌شود مجوز ساخت مسجدی در این قطعه را بگیرد. قدیمی‌های محل می‌گویند او برای پا گرفتن بنای اولیه حتی باغش در

مسجد فاطمه الزهرا (س) که به دست آشوبگران تخریب شد دوباره پذیرای اهالی محله دانش آموزش است

از خاکستر تا روشنایی دوباره

فاطمه سیرجانی | مسجد فاطمه الزهرا (س) محله دانش آموزش این روزها حال و هوایی متفاوت دارد؛ در آستانه فرارسیدن ماه مبارک، بوی خانه‌تکانی در این مکان مذهبی پیچیده است. در فضای مسجد هنوز رد سیاهی و شعله آتش و تخریب‌ها بر در و دیوار پیداست. بنای مسجد دوباره با دست‌های یاریگر مردم جان گرفته است؛ مردمی که نگذاشتند چراغ این خانه خاموش بماند.

همه پای کار آمدند. از پیرمرد و پیرزنی که فرش خانه‌شان را آوردند و به زیر پای نمازگزاران انداختند تا همسایه‌هایی که با ذوق، چند جلد قرآن و مفتاح نو جایگزین کتاب‌های سوخته کردند؛ از بانوانی که چادر و سجاده از خانه آوردند تا دانشجویان جهادگری که آستین همت بالا زدند و سخت‌ترین بخش‌های کار را به دوش کشیدند.

این روزها دیوارهایی که آثار تعرض هفته‌های گذشته را بر تن داشت، زیر ضربه‌های قلم و مو بوی گچ تازه، رنگ آرامش گرفته است. سیاهی‌ها زده شده و جای‌های سفیدی نشسته است. گویی خود مسجد هم امسال برای میزبانی از ماه مهمانی خدا، لباس نو پوشیده است.

در این میان، گروه‌های جهادی بسیج دانشجویی و جمعی از جوانان ناشنوا، بی‌ادعا و خالصانه پای کار آمدند؛ برای آنکه دوباره صدای اذان از بلندگوهای مسجد بلند شده و نماز در مسجد محله‌شان اقامه شود.

از راهروهای پر جمعیت تا توسعه ۳۰۰ متری

مرحوم میرحسینی، روحانی محله، سال‌ها امام جماعت مسجد بود و قریب به دودهمه مردم محله دانش آموزش پشت سرش نماز خواندند. علی فیضی، عضو هیئت امنای مسجد که از اواسط دهه ۸۰ در این محله ساکن شده، از زبان قدیمی‌ها نقل می‌کند: استقبال از نماز جماعت و منبر مرحوم میرحسینی آن قدر زیاد بود که دیگر راهروهای مسجد هم جواب نمی‌داد. ناچار بیرون مسجد، در کوچه و خیابان، موکت و فرش پهن می‌شد. در مراسم مناسبتی به خصوص نماز عید فطر و شب‌های قدر کوچه در اختیار اهالی بود.

زیر بنای مسجد اولیه که حدود ۲۵۰ متر مربع بود، پاسخگوی مراجعان نمازگزار نبود و از طرفی ساختمان قدیمی فاقد استحکام لازم بود و قسمتی از سقف آن با ایرایت پوشیده شده بود. این طور شد که هیئت امنای وقت مسجد تصمیم به گسترش آن گرفتند تا در کنار سازه قدیمی بنای جدیدی با مساحت حدود ۳۰۰ متر مربع بنا کنند.

کار تا مرحله گودبرداری پیش رفته بود که یکی از خیران محلی به نام مرحوم حاج عبدالوهاب جمشید نژاد آمادگی خود را برای ساخت ساختمان تکمیلی مسجد اعلام کرد و مراحل اجرایی این اقدام را به فرزندش حامد سپرد. مهندس جمشید نژاد پسر حاج عبدالوهاب تعریف می‌کند: ابتدا نظر به ساخت بنایی ۳۰۰ متری و توسعه مسجد بود، اما با نظر کارشناسان و مهندسين که سازه مسجد را بسیار ضعیف تشخیص دادند و احتمال تخریب و بازسازی کامل مسجد در یکی دو سال آینده را پیش‌بینی کردند و با مشورت مهندسین و هیئت امنای وقت، تصمیم به تخریب کامل بنا و بازسازی آن گرفته شد. این شد که اوایل دهه ۹۰ کار بازسازی شروع شد. عید فطر ۱۴۰۲ در حالی که طبقات منفی یک و منفی ۲ و بخشی از نیمه طبقه همکف آماده بهره‌برداری بود، نماز عید فطر با استقبال پر شور مردم اقامه شد.

شب‌ی که شعله

مولوتوف، شیشه‌ها را شکست و شعله‌ها به جان شبستان افتاد. قرآن‌ها، کتاب‌های دعا، فرش‌ها، در چوبی و بخش زیادی از تجهیزات مسجد سوخت. گچ سفید دیوارها سیاه شد و آندوه بزرگی بر دل اهالی نشست. حجت الاسلام والمسلمین رسول صیوخی امام جماعت مسجد فاطمه الزهرا (س) می‌گوید: آن شب تمام دار و ندار مسجد سوخت.

این مسجد پس از بازسازی و توسعه در دو سال اخیر، دوباره جای خود را در بین اهالی پیدا کرده و پاتوق فرهنگی و مذهبی محله شده است. برنامه‌های این مجموعه با وجود نیمه‌کاره بودن در سال‌های اخیر با رونق بسیار ادامه داشت تا اینکه ۱۸ دی ماه امسال مورد هجوم آشوبگران قرار گرفت. پرتاب کوکتل

